

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **H. H. P.**, narozena X,
budoucí adresa v České republice: X,
zastoupena Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem,
sídlem Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**,
sídlem Loretánské náměstí 101/5, 118 00 Praha 1,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně ze dne 11. 4. 2023 o nové posouzení důvodů neudělení víza pro rodinného příslušníka občana Evropské unie vedené pod č. j. HANO202302220024,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Tato částka bude žalobkyni vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou u zdejšího soudu dne 13. 6. 2023, se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti žalobkyně ze dne 11. 4. 2023 o nové posouzení důvodů neudělení víza pro rodinného příslušníka občana Evropské unie vedené pod č. j. HANO202302220024.
2. Podáním doručeným soudu dne 11. 8. 2023 vzala žalobkyně svoji žalobu zpět, a to z důvodu pozdějšího chování žalovaného, neboť dne 28. 6. 2023 jí bylo doručeno rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2023, č. j. 302886-2/2023-MZV/VO. Navrhla, aby soud

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalovanému uložil povinnost uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení, neboť v souvislosti s nečinností žalovaného jí vznikly náklady právního zastoupení.

3. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. platí, že „[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl“. Z § 47 písm. a) s. ř. s. přitom vyplývá, že soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
4. Vzhledem k tomu, že projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, byl zcela jednoznačný a nevzbudil pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení tohoto soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o předmětné žalobě zastavil.
5. Soud se dále zabýval požadavkem žalobkyně na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému.
6. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba zamítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
7. Z § 79 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že podmínkou řízení je v případě žaloby na ochranu proti nečinnosti bezvýsledné vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti ve správním řízení. Podle § 80 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) platí, že nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví. Z odstavce 3 věty druhé tohoto ustanovení plyne, že po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník. Tato žádost se podává u správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu, který je podle účastníka řízení nečinný.
8. Soud nepřehlédl, že § 168 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) vylučuje použití části druhé a třetí správního řádu na dané řízení, nicméně na základě § 177 odst. 1 správního řádu se na předmětnou věc použijí základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až § 8 správního řádu. Podle § 6 odst. 1 správního řádu platí, že nečiní-li správní orgány úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80). Přestože tedy zákon o pobytu cizinců stanoví, že pro projednávanou věc neplatí část druhá a třetí správního řádu, v souladu se zásadou upravenou v § 6 odst. 1 správního řádu se na ochranu proti nečinnosti žalovaného použije § 80 správního řádu.
9. Obdobně se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 6. 2023, č. j. 9 Azs 97/2023-40, ve kterém uvedl, že „[n]erozhodne-li správní orgán ve lhůtě o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza podle § 180e zákona o pobytu cizinců, lze se navzdory vyloučení použití části druhé správního řádu dle § 168 odst. 1 zákona o pobytu cizinců domáhat ochrany podáním žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu, a to s ohledem na znění § 6 odst. 1 správního řádu. Vyčerpání tohoto prostředku ochrany je podmínkou nepřipustnosti žaloby podle § 79 a násl. s. ř. s.“
10. Soud si je vědom skutečnosti, že ve svém předchozím rozhodnutí ve věci žalobkyně uvedl, že žalobkyně nebyla povinna prostředek ochrany proti nečinnosti v řízení před správním

orgánem vyčerpat, avšak v mezidobí došlo k vydání výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, který se přiklonil k výše citovanému závěru, a sjednotil tím do té doby roztržité rozhodování krajských soudů.

11. Vzhledem k tomu, že z obsahu žaloby ani z jejích příloh nevyplývalo, že by žalobkyně prostředky, které správní řád stanoví k ochraně proti nečinnosti, vyčerpala, zdejší soud v souladu se závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/20, žalobkyni připsal ze dne 22. 8. 2023, č. j. 16 A 27/2023-40, upozornil, že k tomu, aby byly splněny podmínky řízení a soud mohl žalobu věcně projednat, musí žalobkyně vyčerpat prostředek ochrany proti nečinnosti ve smyslu § 79 s. ř. s., kterým v předmětné věci je žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu. Soud zároveň žalobkyni vyzval, aby sdělila, zda trvá na svém žalobním tvrzení, že v daném případě nebyla podána žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, případně pokud i přes žalobní tvrzení podala u nadřízeného správního orgánu žalovaného žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, doložila tuto skutečnost soudu ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto přípisu. Tento přípis byl právnímu zástupci žalobkyně doručen dne 24. 8. 2023, žalobkyně však ve stanovené lhůtě ani později na výzvu soudu nereagovala. Protože žalobkyně na výzvu soudu nereagovala, vycházel soud ze skutečnosti, že žalobkyně žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti nepodala.
12. Na základě těchto zjištění dospěl soud při posuzování nároku žalobkyně na náhradu nákladů řízení k závěru, že žalobkyně nevyčerpala prostředky, které správní řád stanoví k její ochraně proti nečinnosti žalovaného, tudíž nebyla splněna podmínka řízení vyplývající z § 79 odst. 1 s. ř. s.
13. S přihlédnutím k této skutečnosti má soud za to, že nenastala situace předvídaná v § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., v důsledku čehož žalobkyni nevzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému. O nákladech řízení proto soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle níž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
14. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku. Podle zmíněného ustanovení platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobkyně soudu uhradila za žalobu soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, srážka odpovídající 20 % zaplaceného soudního poplatku činí 400 Kč, a proto soud snížil zaplacený soudní poplatek o 1 000 Kč a žalobkyni vrátí částku 1 000 Kč. V souladu s citovaným ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že uvedená částka bude žalobkyni vyplacena z účtu krajského soudu, a to v zákonné lhůtě (srov. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu,

sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 3. října 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.